

kających z dodania do wyrażonej w procentach stawki zysku liczby o wartości od 3 do 5.

§ 3. Podane w załączniku stawki za roboczogodzinę są stawkami maksymalnymi i powinny być różnicowane zależnie od kwalifikacji niezbędnych do wykonania danego artykułu oraz zależnie od istniejących na danym terenie warunków gospodarczych.

§ 4. 1. Podane w załączniku stawki narzutu na koszty ogólne są stawkami orientacyjnymi i wyrażają stosunek procentowy do kosztów robocizny.

2. Przy ustalaniu procentowego narzutu kosztów ogólnych należy zastosować stawkę odpowiadającą warunkom

danego zakładu. W szczególności w zakładzie o wysokim stopniu mechanizacji, skomplikowanym procesie technologicznym i większej liczbie zatrudnionych stawka może być przyjmowana w wysokości górnej lub do niej zbliżonej, a w zakładach o produkcji prostej, o dużym udziale pracy ręcznej i o niskim zatrudnieniu — w wysokości dolnej granicy lub do niej zbliżonej.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

W. Lechowicz

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 26 lipca 1966 r. (poz. 197).

Lp.	Grupa wyrobów	Maksymalne stawki w złotych za roboczogodzinę przy wykonywaniu prac			Procentowe stawki zysku	Procentowy narzut na koszty ogólne w stosunku do kosztów robocizny
		precyzyjnych i skomplikowanych	średnio złożonych	prostych i pomocniczych		
1	Wyroby metalowe	21	15	9	18	od 80 do 150
2	Aparatura precyzyjna i elektrotechniczna	24	17	9	20	od 100 do 150
3	Mebłe antyczne, stylowe, modelarstwo, tapicerka	19	14	9	15	od 80 do 100
4	Mebłe proste i zabawki	15	12	9	15	od 80 do 100
5	Galanteria prosta z drewna, elementy budowlane i opakowania z drewna	15	12	9	15	od 80 do 130
6	Proste wyroby z drewna (bindra, klepki ręcznie ciosane)	13	11	9	15	od 80 do 90
7	Galanteria skórzana i plastikowa	16	13	9	18	od 80 do 100
8	Wyroby garbarskie	19	14	9	18	od 80 do 120
9	Pasmanteria, watolina, wata konfekcyjna	18	14	9	15	od 80 do 140
10	Przemysł mineralny i materiałów budowlanych	16	13	10	15	od 80 do 160
11	Szkoło laboratoryjne i ozdobne	20	15	10	15	od 80 do 140
12	Wyroby piekarnicze	15	10	7	—	—
13	Wyroby cukiernicze	18	12	8	15	od 80 do 100
14	Przetwórczy przemysł owocowo-warzywny	16	12	8	15	od 80 do 180
15	Tworzywa sztuczne	16	12	9	16	od 120 do 160
16	Przemysł gumowy	20	15	9	15	od 150 do 190
17	Pozostały przemysł chemiczny	20	15	9	15	od 100 do 250

198

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 lipca 1966 r.

w sprawie wykazu chorób zakaźnych, co do których obowiązują szczególne terminy przy przewozie i ekshumacji zwłok.

Na podstawie art. 14 ust. 4 i art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. Nr 11, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwolenie na przewóz zwłok lub na ekshumację zwłok nie może być udzielone, poza wyjątkami przewidzianymi w ust. 2, przed upływem 2 lat od dnia zgonu w razie śmierci wskutek następujących chorób zakaźnych:

- 1) cholery,
- 2) duru plamistego,
- 3) dżumy,
- 4) gorączki powrotnej,
- 5) nagminnego porażenia dziecięcego,
- 6) nosaczyny,

- 7) ospy naturalnej,
- 8) trądu,
- 9) węglika,
- 10) wścieklizny,
- 11) żółtej gorączki.

2. Zezwolenie na przewóz zwłok przed terminem określonym w ust. 1 wymaga zgody Ministra Gospodarki Komunalnej, wyrażonej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej, lub upoważnionych organów im podległych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: J. Sztachelski